

Motywacja do uczenia się poza szkołą

Aby zmotywować dzieci do nauki, rodzice i nauczyciele muszą podejmować wspólne działania.

Ich zadaniem jest uświadomienie uczniom, że:

- uczenie się to coś, co jest przywilejem i nie każdemu jest dane, dlatego ma tak dużą wartość;
- nauka/ wiedza/ nabyte umiejętności pomogą dziecku w życiu, zostaną wykorzystane w praktyce;
- wiedzę naukową można powiązać z naturalnymi zjawiskami przyrodniczymi;
- wiedzę społeczną i historyczną można odnieść do współczesnych wydarzeń;
- fikcja literacka często jest odniesieniem do przeżyć i problemów dnia codziennego;
- matematykę można zastosować w codziennym życiu.

Dorośli – rodzice i nauczyciele powinni:

- dawać uczniom/ dzieciom możliwość poszerzenia wiedzy zdobywanej w szkole;
- rozbudzać pozaszkolne zainteresowania i pasje wychowanków;
- do wprowadzania pojęć wykorzystać zabawy kształujące i naukę poprzez zabawę – to da dodatkową radość i na pewno przyniesie efekty;
- pamiętać, że dzieci doświadczają satysfakcji podczas zdobywania wiedzy, kiedy mają jasno określone cele, kiedy otrzymują precyzyjne informacje zwrotne;
- zadania do wykonania powinny być na właściwym dla dziecka poziomie – nie mogą być ani za trudne, ani zbyt łatwe, nie może ich być zbyt dużo;
- pamiętać, że samodzielność pozwala dziecku odczuć dumę z własnych osiągnięć. Jeśli kontrolujemy dziecko lub za bardzo mu pomagamy, może być nam wdzięczne lub czuć ulgę, że nie poniosło porażki, ale też będzie mieć poczucie, że nie może przypisać sukcesu wyłącznie sobie. Przekazanie kontroli dziecku pobudza jego motywację do nauki;
- pamiętać, że samodzielność dziecka nie oznacza jednak zgadzania się na wszystkie jego zachcianki. Dzieci powinny znać jasne, dobrze zdefiniowane zasady i wiedzieć, jakie są konsekwencje ich łamania;
- stworzyć uczniom/ dzieciom poczucie bezpieczeństwa, zaufania, akceptacji i wsparcia.

Jak pomóc dziecku uwierzyć, że może odnieść sukces podczas nauki w domu:

- zapewnij mu pozytywne informacje zwrotne – pochwal je za osiągnięcia;

- wyraźnie komunikuj dziecku, że w nie wierzysz („wiem, że to potrafisz”);
- przyznaj, że praca jest trudna (unikaj stwierdzeń typu: „nie umiesz tego zrobić? Przecież to takie proste!”);
- pokazuj pozytywne przykłady („ja też miałam trudności z matematyki, ale moja wytrwałość i upór w nauce się opłacił – zrozumiałam działania na ułamkach”);
- łącz krytykę z pochwałami („nie masz problemów z ortografią, ale czasem źle stawiasz przecinki”);
- wystrzegaj się podawania za przykład rodzeństwa lub kolegów – dopasowuj swoje oczekiwania do każdego dziecka z osobna;
- podkreślaj znaczenie nauki jako celu;
- podkreślaj, że nauka jest ważniejsza niż oceny – pamiętaj, że współzawodnictwo skupia uwagę na wynikach, zniechęca do podejmowania wysiłków, sprzyja pobieżnemu wykonywaniu zadań, niszczy kreatywność;
- wytłumacz dziecku, że błędy są naturalną częścią procesu nauki;
- bądź wzorem pozytywnej postawy wobec własnych błędów;
- pomóż dziecku uczyć się na błędach i niepowodzeniach;
- nagradzaj czynność, która popierasz, ale nie szafuj nagrodami;
- chwal za wytrwałość i osobiste postępy.

Opracowała: Bożena Wach

Opracowano na podstawie artykułu. P. Izabeli Krawczyk,
<http://www.sp6.laziska.pl/porada.htm>